Ylväs

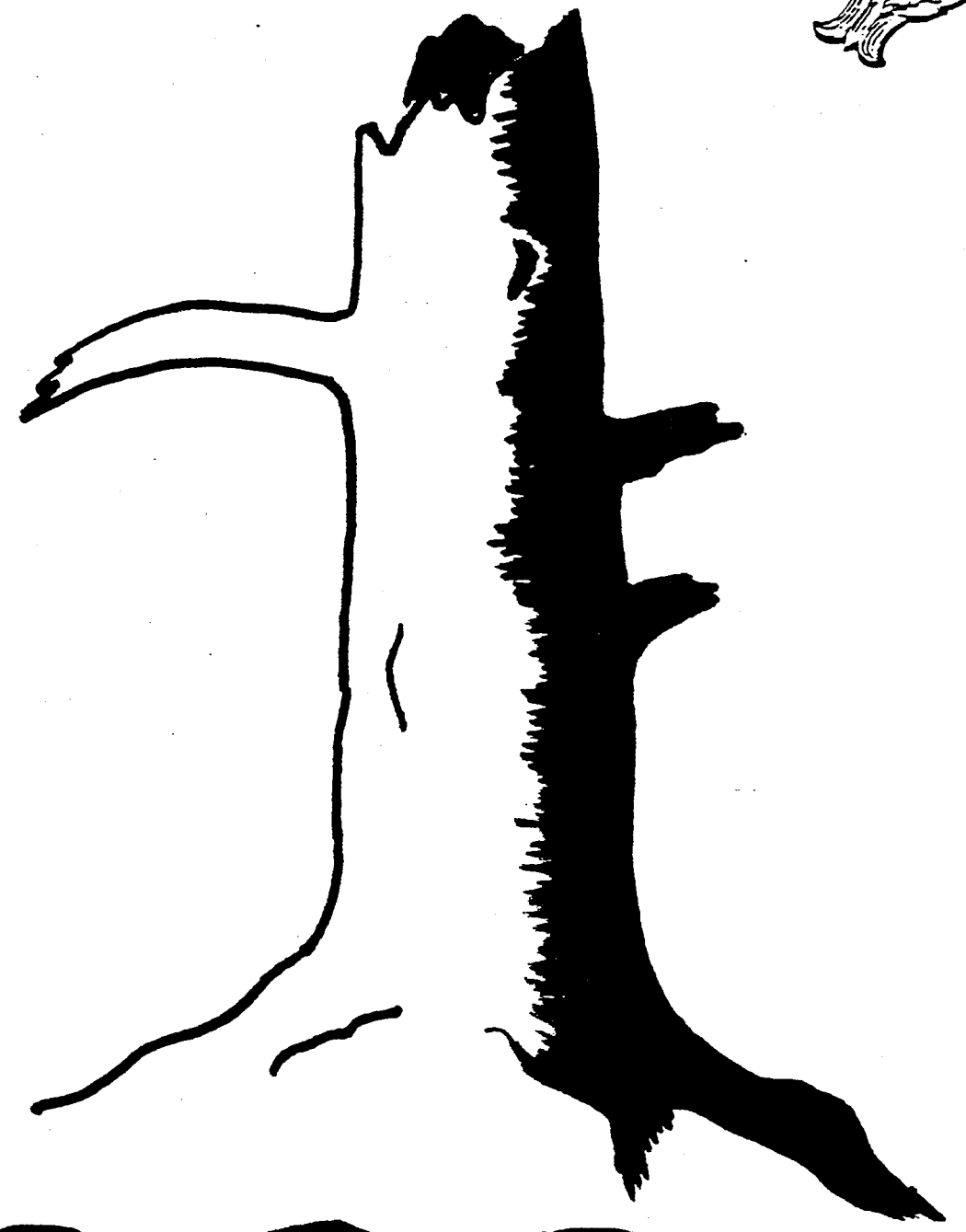

1992 n:o 2

YLVÄISY 2/92

Tämä on viimeinen Ylväisy, jonka S. Karkiainen toimittaa, sillä vuodenvaihteessa toimituksen johtoon astuu uusi henkilö: Seppo Merikoski, joka jatkaa rakkaan lehtemme kanssa ainakin seuraavat 10 vuotta...?

Eipä tässä muuta, kuin paljon kiitoksia seuraaville henkilöille tämän lehden materiaalista: Eila ja Mikko Hannula, Rainer "Rene" Lindfors, Jorma sekä Anna Arponen. Lisäksi haluan kiittää "Tuntematonta kirjoittajaa", joka muisti lehteämme Retkipäiväkirjallaan.

Kiitos ja näkemiin

Sasu Karkiainen

PARTIOKUULUMISIA IKIPARTIOLAISILTA

Mitä kaikkea olemmekaan puuhailleet yhdessä, sudenpennut, vartiolaiset, vaeltajat, eri tason johtajat ja vanhemmat. Sen me ainakin tiedämme, että "ain` partiomielein tallell` on, tallell` on".

Mitäpä olemme saanetkaan aikaan kuluneena vuotena, ei arvuutella. Ainakin nämä seuraavat tilaisuudet ovat jääneet oikein mukavina mieleen.

Vuotemme alkoi oikein mukavasti, kun otimme osaa Talviriehaan Räikän rannassa. Oli luntakin ja iltanuotiot erilaisine juttuineen ja jutunkertojineen. Osa vartiolaisista paistoi tikkupullaa ja maistatti sitä yleisölle. Hyvää sanottiin olleen. Olihan siellä muitakin.

Kömmelin talkoot ne vasta ikimuistoiset olivat. En muista kenenkään maininneen, että joskus olisi ollut enemmän työn tekijöitä. Toisilla oli niin kiiru seuraavaan kohteeseen, että vanhempainneuvoston tarjoama lounas jäi nauttimatta. Talven halot tulivat yhdessä tehdyksi, ainakin melkein. Maisema muuttui huomattavan miellyttäväksi katsella ja asua. Samalla tuli myös alueen vuokra tälle vuodelle maksetuksi "taksvärkkipäivien" lukumäärän mukaisesti. Laverit valmistuivat ja ne on myös koenukuttu ennen syyspimeitä. Kiitokset Veijolle ja niille muutamalle työteliäälle apumiehelle, kuten myös mainioista ruokapöydistä.

Ylöjärven markkinat olivat jälleen kerran menestys. Kuumina tarjotut vohvelit tekivät kauppansa lämpimästä säästä huolimatta. Ollin vihjeestä hankitut puhelimetkin saatiin myytyä melko hyvin. Puhelimia on vielä muutamia saatavilla Ollilta, Eilalta tai Jormalta.

Partiomarkkinat pidettiin vakiintuneen tavan mukaan seurakuntakeskuksella. Myytävää riitti ja tavarat vaihtoivat vilkkaasti omistajaa.

Monella herää varmaan kysymys, minne me sen kaiken, vähäisen, rahan laitoimmekaan? Olkaa huoleti Otavalaiset ja Viittaveljet. Avuksenne ne rahat tulevat, nekin markat, jotka vielä ovat tilillä.

Tulevaisuudensuunnitelmissa on, varsin lähellä jo, sammutuskurssi vartionjohtajille ja laumanjohtajille. Kömmeli, mikä on meidän kaikkien sydäntä lähellä, kaipaa joka vuosi jonkinlaista kohentamista. Pelkkä työ ja myönteinen asenne eivät riitä. Tarvitsemme sinne lähes joka vuosi jotakin uutta.

Jorma

Haluaisitko auttaa tässä haastavassa työssämme?
Soita Eila Hannula puh. 483533.

Vanhemmatkin ovat olleet mukana partiotoiminnassa ...

Talviriehassa "Pastori" näytti mallia pienemmille tikkupullan paistossa

Puunkuljetusta Kömmelin talkoissa Otavan tyttöjen toimesta

Vanhempainneuvosto osti Kömmeliin uuden suomenlipun ja vanha poltettiin Petrin avustuksella

Vanhempien tarjoama talkoolounas maistui pojillekin. Tässä menossa kaiketi jo iltapäiväkähvi

Tyytyväisiä Otavan kesäleiriläisiä uusien pöytien ympärillä

Rahaa on tehty vuoden aikana myös Partiomarkkinoiden myyntipöydällä ja Ylöjärven Markkinoilla vohvelinmyynnillä ja puhelimilla

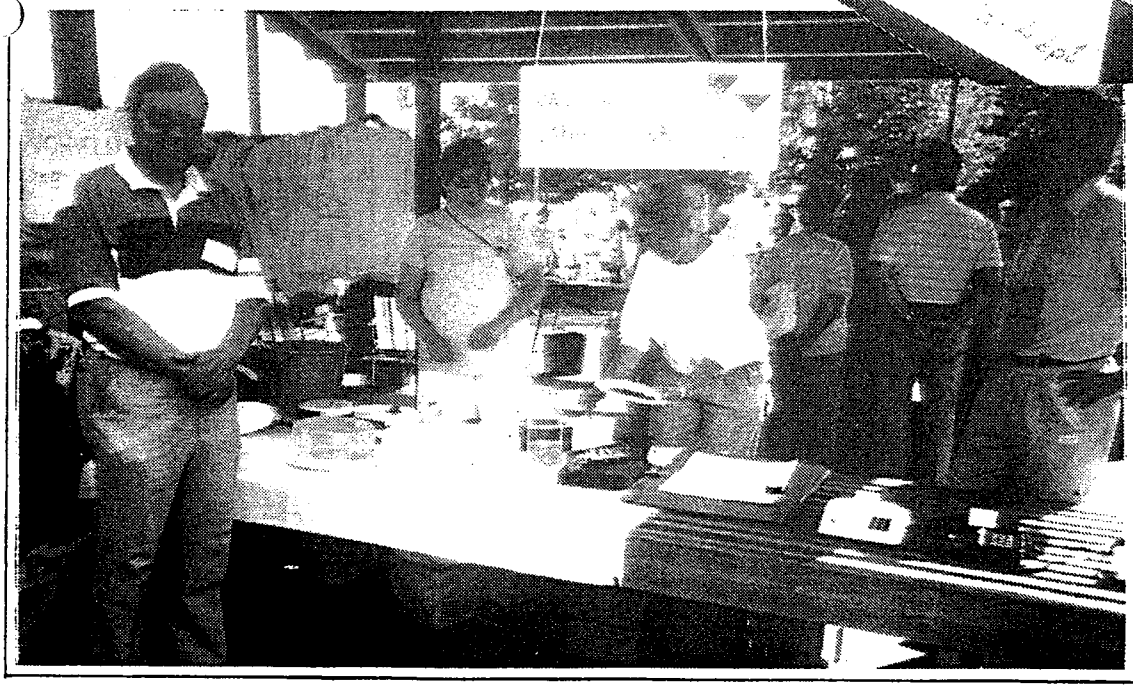

Kilpailu...

Tunnista seuraavat henkilöt ja lähetä vastauksesi osoitteella
Rainer Lindfors
Pohjajärventie 20
33430 Vuorentausta
Kaikkien vastainneiden kesken arvotaan palkintoja.
Muista pistää mukaan nimesi ja osoitteesi.

1

2

3

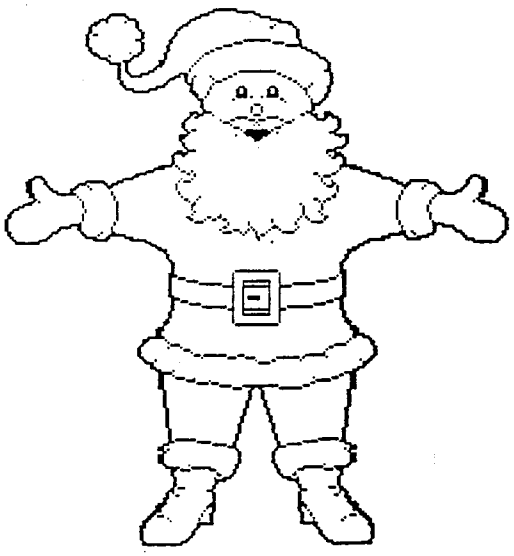

4

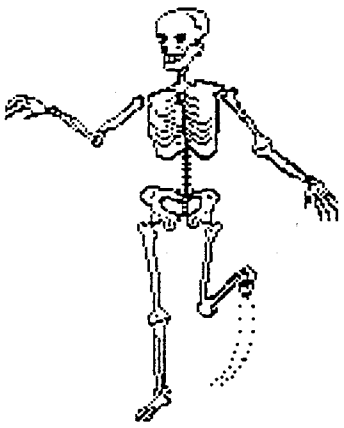

YL-VIT 14. POTTUKISASSA

(mukana 17 joukkuetta)

Tiistai-iltana 13.10 pidettiin Tampereen seudulla POTTUKISA-92, jossa YL-VI oli mukana joukkueella Ilmo, Seppo, Reinikaisen Pekka ja allekirjoittanut. Kisa järjestettiin todellakin Tampereen "seudulla", sillä yllätykseksemme kisapaikat sijoittuivat pitkin Lempäälän, Kuljun, ja Sääksjärven raitteja. No, ei hätää, sillä olihan meillä Ilmon "Saappi", luonnollisesti kesärenkaat alla, vaikka maassa oli lunta jo kymmeniä senttejä.

Lähtö tapahtui Ratinan stadionilta, missä aloitustehtävänä piti keksiä napakka viidakon sananlasku. Kun muut vasta hakivat paperia, mille kirjoittaa lorunsa, olivat YL-VIT jo valmiit matkaan ja sananlasku keksittynä; "Parempi banaani mahassa kuin kymmenen uutisissa".

Saatuamme rastipaikat, ajoimme Lempäälään, missä sijaitsi ensimmäinen rastimme. Tehtävänä oli kuljettaa pariaan "Kapteeni Napalm-kiiturilla" (kottikärry) mäkeä alas samalla pujotellen. Itsemurhalaskun jälkeen vaihdettiin osia ja yritettiin työntää kiituri jäistä mäkeä takaisin ylös. HUH...

Toiselle rastille mentäessä tapahtui pienoinen navigointivirhe, mutta no problems. Piilotimme "Bond-automme" metsän siimekseen ja kävelimme urheasti rastille, joka sijaitsi lätäkön (järven) toisella puolella. Jälleen kerran YL-VIT kulkivat omia polkujaanpäästäkseen rastille, mihin muutama muukin joukkueoli erehtynyt tulemaan samaan aikaan, mistä johtuen rastilla oli havaittavissa pientä ruuhkanpoikasta. Nopeuttaaksemme etenemistämme yritimme kaikin tavoin lahjoa rastipäällikköä, mutta kun sekin epäonnistui, päätimme jättää rastin taktisesti väliin. Ja matka jatkui...

Ilta kului ja taakse jäi mm. juomapullon tyhjennystä, moukarinheittoa teepussilla, keihäänheittoa tulitikulla, smurffailua ja paljon paljon muuta kunnes n. klo 22.30 saavuimme kauan odotetulle päätösrastille. Vielä oli "pyydystettävä vasikka", ennen kuin koitti kisan paras hetki, syöminen. Tuttuun tapaan YL-VIT ottivat ruokaa hyvin hillitysti varmistaen sen, että perässätuleville kilpailijoillekin jäisi pientä pureskeltavaa, mutta huhu kertoo, että peräpäälle ei olisi kuitenkaan jäänyt jälkiruokana olleita keksejä. Voi harmi...

Pötsit täynnä palailimme autolle ja lähdimme kotia kohden. Kisasta jäi hyvä maku suuhun, pieniä järjestely mokia lukuunottamatta, mutta vieläkään ei ole selvinnyt arvoitus, missä välissä olisi kuulunut maksaa 10mk/hkl osallistumismaksu...

TEAMIN PUOLESTA,

Mikko Hannula

joka kisaan kuuluu aina myös vauhtia ja vaarallisia tilanteita!!

Retkiraportti

21.- 22.3.-92

Lähdimme aamunkoitteessa (n. klo 11.00) pirteinä kuin peipposet kipittämään (saappaissa) kohti Ruokjärrrveä. Ensimmäinen etappi oli kuuluisa WC/ C-paperimökki, jossa aterioimme oivan kulinaarisen nautinnon: suklaata & vehnänisuka(k)karoita. Sitten kun olimme ravinneet elimistömme, jatkoimme "riemukasta" retkipäiväämme. Noin puolen tunnin kuluttua huomasimme, että on huomattavasti miellyttävämpää kävällä jään reunaa, kuin lontia pitkin pokin piennarta puolen sylin syvyisessä nietoksessa. Mutta voi, huomasimme jäässä olevat avannot kohtalokkaan myöhään. Mutta selvisimme onneksi säikähdyksellä, hip hop hurraa!!! Päätimme siirtyä metsän suojiin. Matkalla erä(s)toveri siirtyi vilvoittelemaan ojan (naamioituneen) puoleen. Niinpä pidimme sitä ennemerkkinä ja päätimme leiriytyä. Kun olimme laskeneet rinkat selästä ja tasoittaneet alueen (ála elephantes) huomasimme n. 50 metrin pääsä kulkevan hiihtoladun, mikä yllätys. Selvittyämme järkytyksestä aloimme harrastaa metsänraivausta (äännetään: konkelon kaatoa). Puista teimme pirteän nuotion. Erityisen aktiivi oli eräs toinenvartiosisar, joka halusi syödä!! Erä(s) toveri vietti aikaansa makuupussissaan, kun pari partiotyttöä kokosi ET:n. Köyttivätpä vielä puuhun kiinni ILVESTEN ja muiden metsäneläinten varalta. Nuotion sytyttyä teimme ála carte sipulikeittoa, A... ei nimiä, Sinisilmäinen sisko (tuntemattoman) söi makkaraa (HK:n sininen) puukon nenästä. Tuntematon heitti kupillisen sipulikeittoa Rakkaan? VJ:n kauluksesta, koska tämä näytti niin viluiselta. Mieltä lämmittävää. Hämära hiipi ja me hiivimme sen mukana makuupusseihin, paitsi Erä(s)toveri ja hänen toverinsa, jotka hiipivät ET:iin. Aika kului rattoisasti vitsien ja Leevi and the Leavings mixauksen lomassa. Mutta lasten silmät väsyivät liiasta valvomisesta ja niinpä päätettiin käydä levolle. Levolle painuttuamme alkoi kuulua salaperäistä rummutusta HUI!!! Lopuksi rummutukseen yhtyi valoja ja äännähdyksiä. Yhtäkkiä kaikki loppui. Tärisimme p...kylmästä. Pian läheisen kiven takaa kuului: "YLVI MYLVII!!", Ihanaa tiesimme silloin, että P. Risku & Co olivat tulleet pelastamaan meidät saatanan palvojien uhrimenoilta.Pyysimme? heidät oitis? istumaan? nuotiomme? ääreen. Nuotion äärellä sanoimme? olevamme

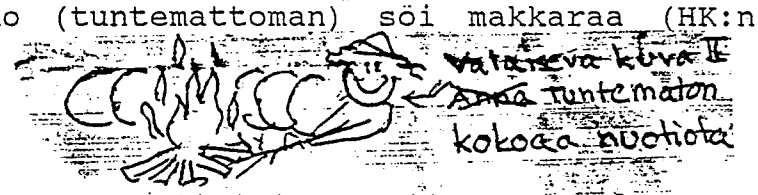

ikuisessti kiitollisuudenvelassa heille. Juorusimme kaikki kuulumiset (ja vähän muutakin). Illan päätyttyä pojat joutuivat lähtemään omaan leiriinsä toiselle puolelle järveä (Kivikesku). Yö kului rattoisasti nukkuessa(ko?). Aamulla olo oli hieman? kostea, kuin suolla (missä olimmekin). Kokosimme kohmeisin sormin tavaroita rinkkoihin ja läksimme matkaan. Matkalla oli runsaasti taukoja (niin kuin oli aikaakin). Ensimmäinen taukopaikka piti olla mökki, muut yön pimeydessä oli sen kuistille ilmaantunut epäilyttävä halkokasa, joten päätimme yksimielisesti hiipiä pois (jos vaikka ne saatananpalvojat olivat siellä...). Vihdoin ja viimein pääsimme sivistyksen? pariin (Julkujärven majalle). Istahdimme portaille ja hymyilimme ystävällisesti ohikulkijoille kunnes omaisemme tulivat meitä hakemaan.

Yl-Vi:t potkimassa

Kysymys ei ole vanhusten potkimisesta vaan Ylöjärven avoimista potkulauta kisoista. 10.10.1992 oli Räikän urheilukentällä päätähuumaava meno päällä. Yl-Vi oli "hyvin" edustettuna joukkuekisassa. Sarjoja oli neljä miehet, naiset, juniorit ja joukkueet. Joonas "Vieteri" Laitinen oli toinen ja Eija Lehtonen voitti henkilökohtaisissa sarjoissa. Yl-Vi:n verkkarit olivat vain unohtuneet kotiin. Joukkue sarjassa oli kova kamppailu Yl-Vi:n, Ylöjärven Urheilijoiden ja Laminon kesken. Jokainen joukkue oli karsintojensa paras ja pääsi jatkoon. Ensimmäisenä Yl-Vi:stä potki laminoa ja Ulöjärven Urheilijoita vastaan Pete Risku, joka oli loppusuoralla aivan laminon rinnalla. Vaihto tapahtui lennosta ja Tero Sinisalo pääsi vauhtiin. Tero saavutti laminoa ja oli johdossakin vähän aikaa, mutta lamino sai kiinni loppusuoralla ja lamino vaihtoi aavistuksen verran ennen Yl-Viä.Ulöjärven Urheilijoiden ankkuri pääsi matkaan vasta useita tun... eikun sekunteja sen jälkeen. Yl-Vi:n kipparina toiminut Ilmo Lounasmaa aloitti hurjan kirin ensimmäisestä kaarteesta lähtien ja oli laminon joukkueen kanssa rinnan takasuoralla. Takakaarteessa Ilmo sitten päästeli laminolta luulot pois ja painoi ohi. Maalisuoralla oli vähän varaa löysäilläkkin. Palkinnoksi pojat saivat yhden (1) potkulaudan.

Kisan jälkeen suunnittelimme jo pienestä voiton huumasta johtuen vaellusta potkulaudoilla, mutta se voi jäädä hautumaan ainakin kevääseen saakka.....

Potkien : Re-ne

Yl-Vi on Rautaa

YLVÄISY on Rautaa (toim. huom.)

SEKASAKIN REISSU HELVETINKOLULLE
4.- 5.7. -92

No onko niitä autoja nyt tarpeex?? Voi ei, ei oo totta: täällähän rupee sataan! Kuka sen Kallen nyt hakee ja missä muut venaa sen aikaa?

Siinäpä lentäviä lauseita tökkien käynnistyneeltä Hell-kolun pyörähdykseltä. Reissulle osallistui varsinainen seka-/ sekosakki: nykyisiä yl-vejä, ex-aktiivi yl-vi, kourallinen Tampereen Versot lpk:n väkeä ja saatiinpa mukaan jopa tuulahdus kansainvälisyyttä amerikkalaisen Melody-kesävaihtarin muodossa.

> Tiedoksi: em. Melody-tyttönen on Lehtosten neljän viikon kesäprojekti, eli ns. vastavaihdokki Minnan parin vuoden takaiselle USAn matkalle. Projektin kesto 1.- 27.7. (Lehden ilmestyessä on enää siis turha tulla raapimaan ovea Välimäenkujalle, typy on poistunut maasta ruskeine kiharoineen, kaikkineen!)

Retken organisoija oli etupäässä nti M.Lehtonen, jolta versot olivat pyytäneet yhteistä retkeä, he kun eivät koskaan olleet käyneet Helvetinkolulla. Innokkaita oppaita löytyi meiltä aamutuimaan neljä, Minna, Anna, Hannu & se ex-aktiivi eli Kalle (Koskinen senior), sekä iltasella vielä P.Borg, Mikko ja Seppo. Kovasti myöhemmin ilmestyviksi odotetut J.Tervokoski & J.Kestilä sen sijaan pysyivät poissa, lieneekö suunnistuskarttaa pidelty Jonnan vai Jannen käsin...?

Joopa joo, sitten itse reissuun. Matkan ensimmäinen etappi oli Keijärven tienhaarasta seuraava tienhaara Kuruun päin (Tomppilantie, suom.huom.), jossa isä-Lehtosen yönsininen Toyota ja versojen auringonlaskun punainen American Ford (tms, mie en tiiä autoista mittään) sulassa sovussa peräkkäin parkkeerattuina odottelivat Minnaa takaisin hakemasta Kallea järven takaa. Siinähän ehti jo odotellessa leikkiäkin vaikka mitä: oli siinä monessa autossa jarrupoljin kuumana, kun versojen takakontista haettiin pari isoa (siis TODELLA ISOA) kameraobjektiivia ja ne pystytettiin kolmijalan varaan Kuruntien varteen. Siinä sitten tujuna seistiin ja osoiteltiin ohiajavia objektiivilla, puskasta pilkisti Lehtosen sininen auto... Hehe, taisi siinä olla autoissa joku muukin kuumana kuin jarru, kun mökeilleen pyrkivät piruparat totesivat, ettei se ollutkaan tutka...

Mutta sitten tulikin jo Minna, jonka esitettyä asialliset ja voimassaolevat ajokortin + rekisteriotteen jatkoimme kohti Ruovettä.

Helvetinkolun kämpälle saavuimme aamupäivällä onneksi sen verran ajoissa, että ehdimme valloittaa koko mökin ennen muiden yöksipyrkivien tuloa. Tässä välissä muistutettakoon mieliin kultaisia eräsääntöjä: mökin ruuhkautuessa liikaa sieltä poistuvat ensiksi tulleet ja antavat näin makuusijat viimeksi tulleille ja väsyneimmille. (Terkkuja vaan niille parille vaeltajalle, jotka nukkuivat toisenkin vaellusyönsä teltassaan... märässä sellaisessa...)

Päivän mittaan ehdimme sitten itsekin hieman vaellella kolun jylhän upeassa maastossa. Amerikkalaisvahvistuksemme ilmeitä oli

sangen huvittavaa seurata noustessamme/laskeutuessamme läheisiä rinteitä, he kun eivät harrasta mitään tällaista. Vaikka onhan se tietysti huonompi harrastaakin, silmänkantamattomiin ulottuvalla, täpötasaisella esikaupunkialueella...

Eikä Melody edes lentänyt p..pyllylleen kuin kerran, samaan ylsi myös versojen mahtimies Osku: mies suojeli kaatuessaan (sika-kallista) kameraansa henkeen ja vereen, joten shortsein verhotut jalat saivat kyllä kestää rytyytystä sitäkin enemmän! Ehjänä säilyneellä kameralla otettiin sitten kuvia verisistä kolhuista jälkipolvienkin ihmeteltäväksi.

Muitakin sunnuntai(korjaan lauantai-)kävelijöitä pyöri jaloissa ahkeraan, kortinpeluustakaan ei meinannut tulla mökkiin palattuamme mitään, kun aina oli joku kökkimässä ovella. Onneksi meidän porukalla oli hyvät hoksottimet: laitoimme Melodyn ovelle aina kun joku ryhmä lähestyi, kyllä saa kuulkaa suomalaisiin liikettä (lue: pakonomaisen tarpeen poistua takavasemmalle) kun eräkämpän ovelta alkaa joku jutella englannin, jollei vallan ameriikan kielellä!!

Ilta sitten kului rauhaisasti korttia pelaten ja vähemmän rauhallisesti englanninkielistä Pictionarya pelaten = kaikki huusi toistensa suuhun, eikä kukaan tiennyt mikä ryhmä tiesi vastaukset ensimmäisenä, mutta sehän on vain maallista!

USAn itsenäisyyspäivää (muistattehan Tomppa Cruisen leffankin "Syntynyt 4. heinäkuuta") juhlimme Melodyn kunniaksi muutamalla (3) ilotulitusraketilla.

Iltayöstä kukin teki mitä lystäsi: Anna + versot Osku ja Nella löffäsivät takkatulen loimussa ja lauloivat Oskun kitarasäestyksellisiä lauluja; Minna, Melody, Seppo ja verso-Kalle (Kalleja oli siis 2) pelailivat korttia; Pete, Kalle K., Mikko ja verso-Samuli häilyivät in the twilight zone, kuka nukkui kuka ei ja Pastori teki kaikkea mahdollista edellämainittua.

Kun kello tuli 01.00, ovelle koputettiin. Luulimme siellä olevan Jonnan & Jannen, jotka olivat vihdoin löytäneet tiensä piparkakkutalolle, mutta ehei! Siellä oli pari kaiffaria, joiden ulkopoliittisesti laajavaikutteinen kyssäri kuului:"Tota, saax täälä kalastaa?"

Fiksu sakkimme ei langennut tähän ansaan vaan huomasi heti, että kyseessä on cover up - peitetarina = kukaan ei tule yhdeltä yöllä kyseleen saako täällä kalastaa!! Niinpä päättelimmekin kyseessä olevan naamioituneen Moottorisahamurhaajan & vielä paremmin naamioituneen apurinsa Elvi-leijonan!!! Jollakin teko-syyllä saimme heidät ajettua pois reviiriltämme ja suoritimme tarvittavat varotoimet: mikä luokaan enemmän turvallisuutta kuin oma sissi eteisessä!

Lauluilta supistui Oskulla ja Nellalla, jotka siirtyivät myös etuvartioon. Anna jatkoi laulukirjavingahtelua aina puoli kolmeen, jolloin tuli Nukkumatti ja silmät pienet sulki... Huhu tosin kertoo, ettei unihiekka tavoittanut kaikkia, viittaan lähinnä rapakon taa...(vosuparka saanut "nuhaltaan" edes nukuttua, mutta unenpuutteesta ja flunssasta puolikankeana jaksoi vielä aamulla sopertaa, kuinka kivaa tää onkaan...)

Aamusella heräsimme iloisiin sunnuntaikävelijöihin, jotka tulivat ihmettelemään aamu-äreää seurakuntaamme. Siinä sitä sitten pakkailtiin ja aamupalailtiin, otettiin taas niitä kuviakin. Päätimme käyttää poistumiseen hieman loivempaa reittiä kuin itse kolu, tottumattomilla kun oli jalat aivan hellänä jo edellispäivän kiipeilyistä.

Viimeiset kuvat otettiin American Fordilla (lähinnä sen vieressä) ja heitettiin hyvästit, luvaten ottaa joskus retki uusiksi. Väkeä huolimme seuraavalle reissulle mukaan lisääkin, lupaamme jopa hauskuus-takuun:
Jollei sulla oo kivaa, saat kävellä kotiin!!!

written by ANNA

Tarinan opetus: Älä vaihda kasettia, kun ajat autoa, tai voi tulla kävelyreissu vaikka ois ollut kivaakin...

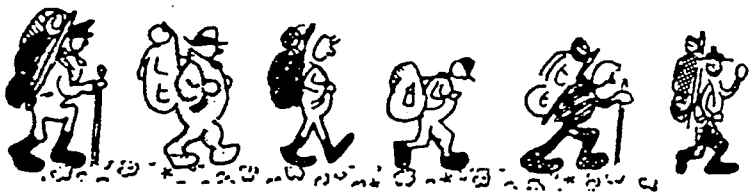

Seuraavien sivujen kuvat ikuisti Eila Hannula YL-VI:n viime keväisissä PT-kisoissa. Nämä kuvat on otettu kaikkien Ylvien mielestä parhaalla rastilla eli ruoka sellaisella.

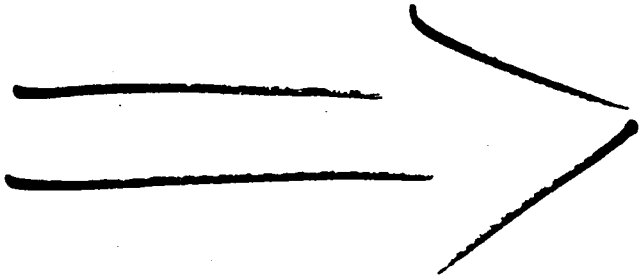

"Isorsää" etsimässä"

25.-26.4.92

Toiseksi sijoittuneen Juiska Jugend-vartion jäsenet anelevat ruokaa ja tietysti myös sitä saavat, Ylvejä kun ovat.

Näissä kisoissa ruoka oli niin hyvää, että jopa toimitsijat söivät sitä, hymyillen!

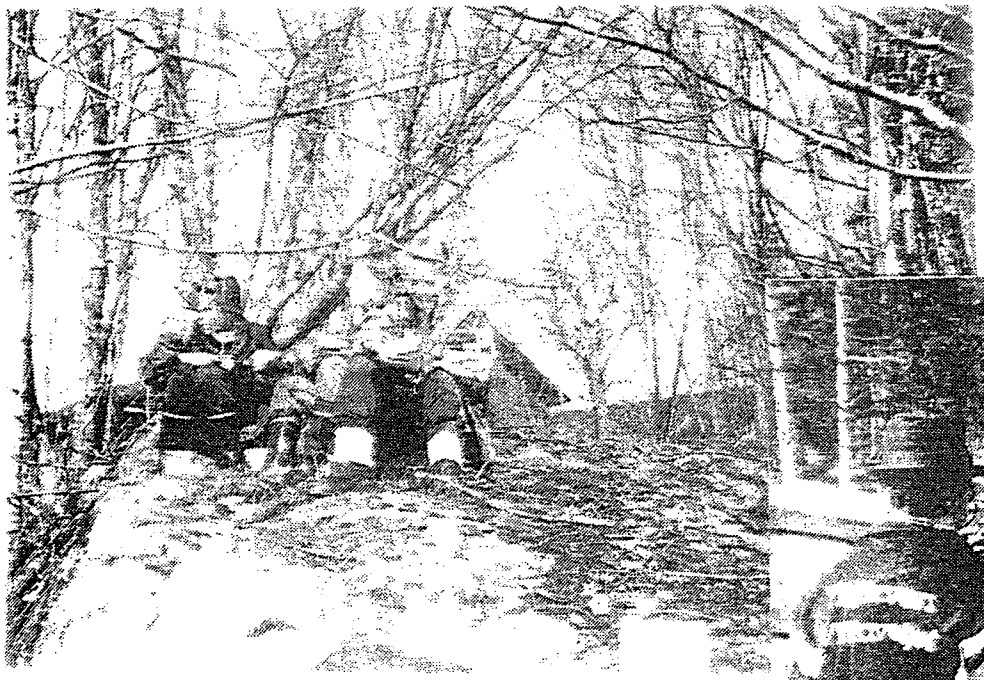

Ja kyllä se muillekin näytti maistuvan.

Vas. sittemmin kisan voittanut IMU-vartio eli Kartsa ja Pertsa.

Laulu sanoista Porkki-laulut
(sävel "Sininen uni")

OODI NRO 1

1) Joka kerta kun on kesäleiri,
ja saapuu oikea yö
niin metsässä alkaa ryske
ja sudarit peukkua syö.
On pienillä pelko suuri;
mikä on peto kamala tuo,
joka metsästä leiriin ryntää,
elonhetkiä montako suo?

2) Leirin urhea johtaja Veka
on hänkin kummissaan:
niinpä hiipii hiljaa metsään
siitä selvää ottamaan.
Ei ensin löydä mitään,
vaikka kauan samoaa,
sitten kuulee hurjan huudon
hän aivan takanaan!

3) Veka ei edes kääntyä ehdi,
hänet mahalleen kaadetaan.
Jo pelko valtaa mielen
"Mä selviänkö ollenkaan?"
Vaan sitten äänen kuulee
joka kaikille tuttu on,
"Kato moi, mä töihin saavuin,
pian ei oo ovi lukoton!"

4) Sehän olikin meidän Pete
joka metsässä nelistää,
hän leiriin saapuu ja uutta
Abloy-nippua helistää.
Pian Kömmeli kaikkialla
murtovarmaksi tiedetään,
miksi kummassa tulikaan mieleen
että oisko se sittenkään...

VAELTAJIEN RETKI RAJALAAN 14.-15.11.1992

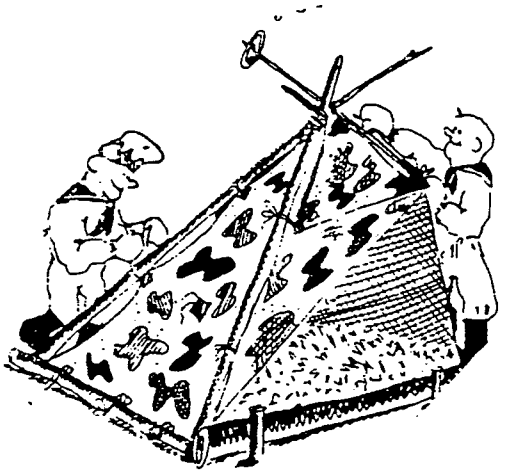

Oletkos kuulut juttua,
että 14 vaeltajaa -melkein tuttua,
lähti retkelle hurjalle
eikä kenestäkään tuntunut kurjalle.
Mukanaan ahkiot, teltat, eväät ja reput
pakkaselta villahousuissa suojassa peput.

Matkalla teimme päivän hyvän työn,
kun kuskasimme partiotyttöjen reppujen vyön.
LIpunnostossa oli pojilta mennä korvat jäähän,
kun vieraat eivät saaneet lippua tangon päähän.

Tarpoessa tekivät Ilmo ja Porkki(möykky) tiedusteluretken,
jonka sanoivat vain kestävän hetken.
Siinä kuitenkin tovi jos toinenkin vierähti
ja hätäisimmiltä jo eväät suuhun kierähti.

Vihdoin pääsimme leiripaikalle
ja viluisimmat heti tsaikalle.
puiden haussa ja erittelyssä tuli lämmin,
kun vain suoritit tehtäväsi ripeämmin.

Illan tullen järjestettiin joukolle majoitus
eikä ollutkaan yhtään huono ajoitus,
koska alkoivat toisilta jo eväät huveta
ja varpaatkin palelemaan ruveta.

Teltassa olikin melkein kuuma
ja lämpöä nosti vielä laulamisen huuma.
Kartsalta jäi laulamatta Leila, tosin,
mutta OEK tuli kaikilta osin.
Iltaa jatkettin arvailujen varassa,
kaikilla aivosolut tanassa.
Piti arvata yhden ajatuksista pitsi
-nå, taisi tulla hieman inside vitsi.

Kaikki olivat laiskoja pitämään kipinää
ja aamulla riittikin palelleilla vipinää,
kun piti saada aikaan uusi tuli,
jotta koko kroppa ja aamiainen suli.

Kotimatkalla oli Ilmo hieman nolo
-syynä siihen märkä olo.
Toiset vaippoja jo epäilivät,
mutta Ilmon jalat ne vain matkalla suossa lepäilivät.

Nyt, kun olet lukenut retkestä tästä
mikä estäisi seuraavalle lähtemästä?
Jäämme siis odottelemaan lisää retkiä
ja hirmuisen hupaisia hetkiä.

Nimim. Nti Retkenjohtaja,
talvisodan sankari

Pastorin Pakinat

Pakinapalsta elää suurta murrosvaihetta. Arvovaltaiset tahot Lpk:n sisällä ovat arvostelleet pastori-setää pitkistä, pelkkää asiatyyliä sisältävistä jatuista, ja totta onkin, ettei pakinasivujen tarkoitus ole muodostua Lpk:n vuosikertomukseksi. Harvoin ilmestyvä lehti aiheuttaa pakosukin juttujen kasaantumista, mikä heikentää ajankohtaisuus-käsitettä. Mutta jonkunhan niistä kirjoittamatta jääneistä tapahtumista on kerrottava...

Kansanperinteen keräämineen ja taltentaminen on ajankohtaista myös YL-VI:ssä. Aloittakaamme kansanlaulusta:

ARVON MEKIN ANSAITSEMME

Arvon mekin ansaitsemme Viittaveljissä suuressa, vaik' ei rienriä riemuksemme leipä Malisen maatessa. Vakanssi löytyy puurtajalle, solki nakkinsa hoitajalle, sumfati-rati-rallallaa, rallallaa-rallallallaa...

JO KÖMMELIN KUNNAILLA

Jo Kömmelin kunnailla havu puu; jo Kömmelin kuusikot tuuhettuu, Borg karjaa sieltä mi' kevät on, vie SIELTÄ mun kaihoni pohjaton.

Yrjö Yhoitäinen

Jäätävän upea

Hiihtolomaan 1. Varaus

TALVI LEIRI

3.-7.3.1993

Kömmelissä

ohjelmassa

* Kilpailuja
* Hyvää ruokaa
* Mukava majoitus

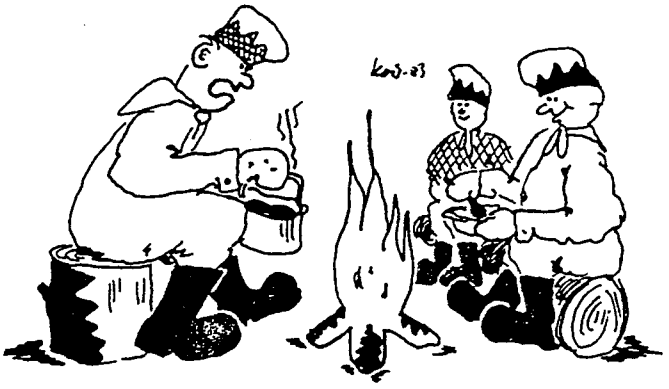

Tiedustelut ja ilmottautumiset

Rainer "Rene" Lindfors
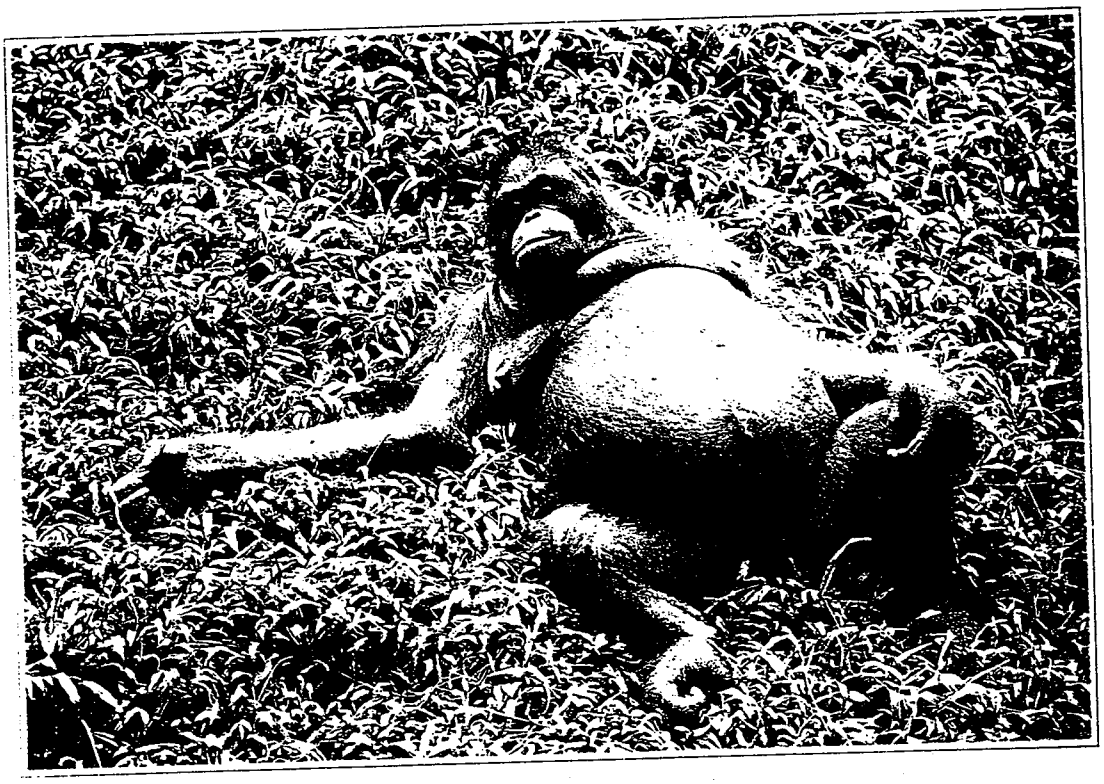
puh. 483130